

UPDATE

HANDHAVING EN OPENBARE ORDE

september_2023

Onder redactie van:

Chantal van Mil

Advocaat
024 - 381 83 12
c.van.mil@hekkelman.nl

Franc Pommer

Advocaat
024 - 382 83 89
f.pommer@hekkelman.nl

1. Ten onrechte geen ambtshalve legalisatieonderzoek bouwwerk.

[Vzr. ABRvS 6 september 2023, ECLI:NL:RVS:2023:3287](#)

Onderzoek concreet zicht op legalisatie. College heeft ten onrechte niet beoordeeld of het hok en de waterbakken voldoen aan de voorwaarden uit de planregels. Dit dient alsnog te gebeuren.

[lees verder...](#)

2. Overtreding hangende hoger beroep beëindigd. Ten onrechte ingevorderd.

[ABRvS 6 september 2023, ECLI:NL:RVS:2023:3392](#)

Overtreding hangende hoger beroepsprocedure beëindigd door vervangen vergunningplichtige trampoline door niet vergunningplichtige trampoline. Dwangsommen ten onrechte ingevorderd.

[lees verder...](#)

3. Camerabeelden derde onrechtmatig verkregen bewijs.

[Rb. Oost-Brabant 7 september 2023, ECLI:NL:RBOBR:2023:4394](#)

Camerabeelden omwonende mogen niet door burgemeester worden gebruikt voor vaststellen overtreding muilkorfgebod. Verwerking van persoonsgegevens ex artikel 4 AVG. 'Zo zeer indruist-criterium'.

[lees verder...](#)

4. Toetsingskader bij verzoek herroeping dwangsom- en invorderingsbesluiten. Evidentiecriterium.

[ABRvS 20 september 2023, ECLI:NL:RVS:2023:3547](#)

De volgens appellante gewijzigde argumentatie van college in BOB is geen nieuw feit of nieuwe omstandigheid ex artikel 4:6 lid 2 Awb. Niet evident onredelijk om besluiten niet te herzien.

[lees verder...](#)

5. Exploitatievergunningen voor coffeeshops kunnen tijdelijk worden verleend

[ABRvS 13 september 2023, ECLI:NL:RVS:2023:3482](#)

De rechtbank Limburg oordeelde eerder (ECLI:NL:RBLIM:2021:2746) dat de burgemeester van Roermond de duur van exploitatievergunningen voor twee coffeeshops – Sky en Skunk – niet mocht beperken tot vijf jaar, maar had moeten verlenen voor onbepaalde duur. De redenering van de rechtbank was dat de verkoop van softdrugs niet kan worden vergund omdat dit wettelijk is verboden. Daarentegen worden met een exploitatievergunning legale horeca-activiteiten vergund. Voor horecabedrijven geldt geen maximumstelsel. De burgemeester had daarom deze vergunningen niet als “schaarse vergunning” mogen aanmerken en om die reden voor beperkte duur mogen verlenen, aldus de rechtbank.

Ten onrecht, volgens de Afdeling! De burgemeester mag exploitatievergunningen (voor coffeeshops) tijdelijk verlenen om de openbare orde en het woon- en leefklimaat te beschermen. De Afdeling verduidelijkt wel dat de burgemeester de duur van exploitatievergunningen alleen mag beperken om een “dwingende reden van algemeen belang”. Dat is i.c. volgens de Afdeling het geval, omdat – als gezegd – de duur is beperkt met het doel om de openbare orde en het woon- en leefklimaat te beschermen. De beperking van de duur moet daarnaast “evenredig” en “geschikt” zijn om het doel te bereiken dat ermee is gediend. Ook dat is volgens de Afdeling het geval. Verder bepaalt de Afdeling dat de geldigheidsduur van gedoogverklaringen mag aansluiten op de duur van de exploitatievergunningen. De uitspraak betekent dat de coffeeshops Sky en Skunk weer beschikken over een tijdelijke vergunning voor vijf jaar en niet voor onbepaalde duur.

[lees verder...](#)

6. Tegen een gedoogverklaring voor een coffeeshop is voortaan bezwaar en beroep mogelijk

[ABRvS 13 september 2023, ECLI:NL:RVS:2023:3431](#)

De Afdeling ziet aanleiding om haar rechtspraak voor coffeeshops bij te stellen. Voor coffeeshops wordt de lijn dat een gedoogverklaring voor de verkoop van softdrugs (inclusief de voorwaarden), een weigering van een gedoogverklaring en een intrekking van een gedoogverklaring voor de toepassing van de wettelijke regels over bezwaar en beroep zowel voor derden als voor de overtreder met een besluit worden gelijkgesteld. Enerzijds wordt vastgehouden aan het uitgangspunt dat het exploiteren van een coffeeshop illegaal is, terwijl anderzijds feitelijk wél van overheidswege regulering plaatsvindt die onder omstandigheden verkoop van softdrugs mogelijk maakt. Volgens de Afdeling is het onder die omstandigheden onevenredig bezwarend om van een exploitant te verlangen dat hij voor beoordeling van de vraag of en onder welke voorwaarden zijn coffeeshop wordt gedoogd, is aangewezen op de voor hem risicovolle weg van het uitlokken van een handhavingsbesluit. Voor derden is de weg van een handhavingsverzoek en het aanwenden van rechtsmiddelen tegen het afwijzen daarvan of het uitblijven van een reactie daarop niet onevenredig bezwarend. De Afdeling vindt het echter niet wenselijk om voor de mogelijkheid van rechtsbescherming onderscheid te maken tussen de verschillende rechtszoekenden.

[lees verder...](#)

7. Wet Bibob, geen ruimte voor verbinden voorschriften bij ernstig gevaar? Slip of the pen?

[ABRvS 13 september 2023, ECLI:NL:RVS:2023:3480](#)

Artikel 3, zevende lid, van de Wet Bibob bepaalt dat, voor zover blijkt dat geen sprake is van ernstig gevaar als bedoeld in het eerste lid, het bestuursorgaan bij mindere mate van gevaar aan de beschikking voorschriften kan verbinden. Omdat uit het voorgaande blijkt dat sprake is van ernstig gevaar, is de burgemeester niet bevoegd om voorschriften te verbinden aan de vergunningen. Strookt niet met wettekst sinds 1 augustus 2020 (Eerste Tranche). Daarin staat 'Het bestuursorgaan heeft eenzelfde bevoegdheid – tot het verbinden van voorschriften (toevoeging mijnerzijds; FP) – indien sprake is van een ernstig gevaar waarbij de ernst van de strafbare feiten weigering of intrekking van de beschikking niet rechtvaardigt.

[lees verder...](#)

PLATFORM

Handhaving en toezicht in de fysieke leefomgeving

Als lid van dit nieuwe landelijke platform is jouw organisatie voor **€ 699,-** per jaar verzekerd van exclusieve toegang tot actuele kennis, innovatie en intervisie op het vlak van handhaving en toezicht.

[lees verder...](#)

1. Ten onrechte geen ambtshalve legalisatieonderzoek bouwwerk.

Vzr. ABRvS 6 september 2023, ECLI:NL:RVS:2023:3287

Onderzoek concreet zicht op legalisatie. College heeft ten onrechte niet beoordeeld of het hok en de waterbakken voldoen aan de voorwaarden uit de planregels. Dit dient alsnog te gebeuren.

“Concreet zicht op legalisatie hok en waterbakken

7. [verzoeker] betoogt dat de rechtbank heeft miskend dat er concreet zicht op legalisatie van het hok en de waterbakken bestaat. Daartoe voert hij aan dat deze bouwwerken op grond van artikel 35.2, onder b, van de planregels zijn toegestaan. Ter zitting heeft hij hieraan toegevoegd dat als de bouwwerken in overeenstemming zijn met deze planregel, het er niet toe doet of de bouwwerken tevens in overeenstemming zijn met de bouwregels die horen bij de andere bestemmingen die op het perceel gelden. Dit volgt uit de tekst van artikel 35.2, onder b, van de planregels, aldus [verzoeker]. Anders dan de rechtbank heeft overwogen, is volgens [verzoeker] dus niet van belang of het hok en de waterbakken dienstbaar zijn aan de enkelbestemming.

7.1. Het perceel heeft – naast de enkelbestemming “Agrarisch met waarden” – onder meer de dubbelbestemming “Waterstaat – Stroomvoerend deel rivierbed”. In artikel 35.2 van de planregels zijn de bouwregels voor deze dubbelbestemming opgenomen. Deze bepaling luidt voor zover hier van belang:

“a. In of op de voor stroomvoerend regime bestemde gronden mag uitsluitend ten behoeve van riviergebonden en niet-riviergebonden activiteiten worden gebouwd, mits:

1. De andere aan deze gronden gegeven bestemmingen dit toelaten;
 - [...]
 4. Er sprake is van een zodanige situering en uitvoering van de activiteit dat het veilig functioneren van het waterstaatwerk gewaarborgd blijft;
 5. Er geen sprake is van een feitelijke belemmering voor vergroting van de afvoercapaciteit;
 6. Er sprake is van een zodanige situering en uitvoering van de activiteit dat de waterstandsverhoging of de afname van het bergend vermogen zo gering mogelijk is;
- b. In afwijking van het bepaalde in lid 35.2 sub a is een aantal kleine, tijdelijke of voor het rivierbeheer noodzakelijke activiteiten toegestaan. Deze betreffen:

1. Omgevingsvergunningvrije activiteiten;
2. Een eenmalige uitbreiding van ten hoogste 10% van de bestaande bebouwing;
3. Overige activiteiten van, vanuit rivierkundig opzicht, ondergeschikt belang;

4. Activiteiten ten behoeve van rivierbeheer- of -verruiming;

5. Tijdelijke activiteiten, een en ander mits voldaan wordt aan het bepaalde in lid 35.2 sub a onder punt 4 tot en met 6.”

Artikel 44.2, sub a, van de planregels luidt:

“Waar een enkelbestemming uit dit plan samenvalt met een dubbelbestemming geldt primair het bepaalde ten aanzien van de dubbelbestemming”

7.2. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft de rechtbank ten onrechte geoordeeld dat niet kan worden toegekomen aan de vraag of het hok en de waterbakken in overeenstemming zijn met artikel 35.2, onder b, van de planregels, omdat zij niet dienstbaar zijn aan de enkelbestemming “Agrarisch met waarden”. Weliswaar staat in artikel 35.2, onder a, van de planregels dat uitsluitend mag worden gebouwd mits de andere aan deze gronden gegeven bestemmingen dit toelaten, maar in artikel 35.2, onder b, van de planregels wordt daarop een uitzondering gemaakt voor (onder meer) bepaalde kleine (bouw)activiteiten. Uit de tekst van deze planregel volgt dat als wordt voldaan aan de daarin opgenomen voorwaarden, het niet van belang is of de betreffende bouwwerken in overeenstemming zijn met de bouw- of gebruiksregels van de ove-

rige bestemmingen. Uit artikel 44.2, onder a, van de planregels volgt dat het bepaalde ten aanzien van de dubbelbestemming voorrang heeft boven de enkelbestemming. Dat het hok en de waterbakken niet dienstbaar zijn aan de enkelbestemming “Agrarisch met waarden” betekent daarom niet dat deze bouwwerken in strijd zijn met het bestemmingsplan.

Het college heeft niet beoordeeld of het hok en de waterbakken voldoen aan de voorwaarden van artikel 35.2, onder b, van de planregels. Gelet op wat hiervoor is overwogen, dient het college dat alsnog te doen en een nader standpunt in te nemen over de vraag of er concreet zicht op legalisatie is. De voorzieningenrechter merkt daarbij op dat – anders dan het college in het besluit op bezwaar veronderstelt – artikel 35.2, onder b, van de planregels geen binnenplannerse afwijkingsbevoegdheid is als bedoeld in artikel 3.6, eerste lid, onder c, van de Wet ruimtelijke ordening. Indien het hok en de waterbakken in overeenstemming zijn met artikel 35.2, onder b, van de planregels, zijn de bouwwerken in zoverre toegestaan en is dus uitsluitend nog een omgevingsvergunning voor bouwen vereist om de bouwwerken te legaliseren.

Het betoog slaagt.”

2. Overtreding hangende hoger beroep beëindigd. Ten onrechte ingevorderd.

[ABRvS 6 september 2023, ECLI:NL:RVS:2023:3392](#)

Overtreding hangende hoger beroepsprocedure beëindigd door vervangen vergunningplichtige trampoline door niet vergunningplichtige trampoline. Dwangsommen ten onrechte ingevorderd.

“6. Het college heeft bij besluit van 10 december 2021 besloten om over te gaan tot invordering van volgens hem verbeurde dwangsommen van in totaal € 7.500,00. Dit omdat is geconstateerd dat op het perceel een trampoline is geplaatst. Volgens het college heeft [appellant] hiermee de last, inhoudende dat hij het gebruik van de agrarische en archeologisch waardevolle grond als tuin/erf gestaakt moet houden, overtreden. Gelet op artikel 5:39, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht is dit besluit ook onderwerp van dit geding.

6.1. [appellant] betoogt dat hij deze last niet heeft overtreden. Volgens hem is gebruik van de trampoline die nu op het perceel staat omgevingsvergunningvrij.

6.2. De Afdeling overweegt dat de dwangsommen worden ingevorderd omdat [appellant] de last inhoudende dat hij het gebruik

van de agrarische en archeologisch waardevolle grond als tuin/erf gestaakt moet houden, zou hebben overtreden door het perceel te gebruiken als tuin. Het college is tot dat oordeel gekomen, omdat [appellant] een niet ingegraven trampoline heeft geplaatst op het perceel.

Uit de foto's die het college van deze trampoline heeft gemaakt blijkt dat sprake is van een niet ingegraven, los op de grond staande en minder dan 2,5 m hoge trampoline. Voor de plaatsing van een dergelijke trampoline is geen omgevingsvergunning zoals bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder a en c, van de Wabo nodig. Dat het perceel niet is bestemd als tuin betekent dus niet dat de trampoline niet op dat perceel mag staan en worden gebruikt. Het college was daarom niet bevoegd om over te gaan tot invordering.”

3. Camerabeelden derde onrechtmatig verkregen bewijs.

Rb. Oost-Brabant 7 september 2023, ECLI:NL:RBOBR:2023:4394

Camerabeelden omwonende mogen niet door burgemeester worden gebruikt voor vaststellen overtreding muilkorfgebod. Verwerking van persoonsgegevens ex artikel 4 AVG. 'Zozeer indruist-criterium'.

4. De rechtbank stelt vast dat eiser in beroep betwist dat hij op de drie genoemde data het muilkorfgebod heeft overtreden. De burgemeester heeft aan de overtredingen van 1 en 7 mei 2022 de camerabeelden ten grondslag gelegd en aan de overtreding op 26 juni 2022 het proces-verbaal van politie.

Overtredingen op 1 en 7 mei 2022?

5. Eiser voert onder meer aan dat de burgemeester gebruik heeft gemaakt van illegale beelden. Een omwonende heeft met zijn beveiligingscamera eiser gefilmd op de openbare weg en dat mag niet. Op deze beelden is niet te zien dat zijn hond geen muilkorf droeg, terwijl hij dat wel deed. Op het filmen van de openbare weg is de Algemene verordening gegevensbescherming (AVG) van toepassing. Eiser is zonder zijn toestemming gefilmd, zodat het gebruik van die beelden door de burgemeester als bewijs voor de overtredingen op 1 en 7 mei 2022 volgens eiser in strijd is met de AVG.

5.1. De burgemeester heeft zich tijdens de zitting op het standpunt gesteld dat geen sprake is van een onrechtmatige verwerking van persoonsgegevens als bedoeld in de AVG. De omwonende die de camerabeelden heeft verstrekt heeft de camera ter bescherming van de eigen goederen gericht

op de aanloop naar de voordeur en op de oprit van de omwonende en niet grotendeels op de openbare weg. Bovendien vindt de burgemeester dat hij bevoegd is om de camerabeelden te gebruiken als bewijs voor het vaststellen van de overtredingen omdat dit noodzakelijk is. Hoewel er meerdere keren, ongeveer vijftien keer, ter plaatse is gecontroleerd, is eiser niet aangetroffen. Daarnaast is het gebruik van de camerabeelden noodzakelijk, omdat sprake is van een capaciteitsgebrek aan buitengewoon opsporingsambtenaren. Tot slot wijst de burgemeester erop dat hij rekening heeft gehouden met de privacy van de omwonende die de camerabeelden heeft verstrekt door slechts gedeeltes van de 'stills' ten grondslag te leggen aan het besluit.

5.2. De rechtbank stelt voorop dat de AVG rechtstreeks van toepassing is (zie ook de uitspraak van de Afdeling bestuursrecht-spraak van de Raad van State (Afdeling) van 22 januari 2020, ECLI:NL:RVS:2020:174).

5.3. Vast staat dat op de stilstaande camerabeelden niet alleen de eigen goederen van de omwonende zijn te zien – de aanloop naar de voordeur en diens oprit –, maar ook eiser – met zijn honden – op de openbare weg. Dat laatste betekent dat sprake is van – eiser betreffende – persoonsgegevens

als bedoeld in artikel 4 van de AVG. Omdat die stilstaande beelden ter beschikking zijn gesteld door de omwonende aan de burgemeester is daarmee ook sprake van verwerking als bedoeld in genoemd artikel. Persoonsgegevens mogen op grond van de AVG uitsluitend worden verwerkt als er een grondslag is voor die verwerking (artikel 6, eerste lid, van de AVG). Dat brengt mee dat de burgemeester had moeten beoordelen of er een grondslag bestond voor de vastlegging van de camerabeelden voordat hij ze zelf zou gaan gebruiken. Dat heeft de burgemeester echter nagelaten. Gelet hierop moet het ervoor worden gehouden dat er geen grondslag bestaat voor het ter beschikking stellen van de camerabeelden door de omwonende en dat deze verwerking van persoonsgegevens onrechtmatig is. Dat betekent dat de stilstaande camerabeelden moeten worden aangemerkt als onrechtmatig verkregen bewijs.

5.4. Bovendien is het volgende van belang.

5.5. De burgemeester heeft zelf de stilstaande camerabeelden gebruikt als enig bewijs voor de invorderingen. Daarmee heeft de burgemeester ook zelf persoonsgegevens verwerkt als bedoeld in de AVG. Ook dan moet de vraag worden beantwoord of er een grondslag is voor die verwerking.

5.6. Het staat vast dat eiser geen toestemming heeft gegeven voor die verwerking. Daaraan doet niet af dat de omwonende die de camerabeelden heeft verstrekt, toestemming heeft gegeven. Die toestemming ziet alleen op die omwonende, terwijl eiser op de camerabeelden te zien is op de openbare weg. Aan de voorwaarde van artikel 6, eerste lid, aanhef en onder a, van de AVG is in dit geval niet voldaan.

5.7. Voor zover de burgemeester met zijn betoog dat het gebruik van de camerabeelden noodzakelijk is, meent dat voldaan is aan de voorwaarde zoals bedoeld in artikel 6, eerste lid, aanhef en onder e, van de AVG overweegt de rechtbank als volgt.

5.7.1. Zoals de Afdeling heeft overwogen in – onder meer – haar uitspraak van 15 mei 2023, ECLI:NL:RVS:2023:1923, kan de verwerking van persoonsgegevens rechtmatig zijn als die noodzakelijk is voor de vervulling van een taak van algemeen belang. Daarvoor moet allereerst worden beoordeeld of het doel waarvoor de persoonsgegevens worden verwerkt welbepaald en uitdrukkelijk omschreven is. Verder moet worden beoordeeld of met de aan de orde zijnde verwerking van de persoonsgegevens ook het betreffende doel wordt bereikt. Daarbij moet het doel passen binnen de taak van algemeen belang. In het geval de verwerking van de persoonsgegevens voor het bereiken van het specifieke doel in deze zin noodzakelijk is, moet vervolgens worden beoordeeld of de inbreuk op de privacy evenredig is met de belangen die zijn gediend met de verwerking van de persoonsgegevens (zie de uitspraak van de Afdeling van 16 februari 2022, ECLI:NL:RVS:2022:497). Zoals de Afdeling eerder heeft geoordeeld in de uitspraak van 20 september 2017, ECLI:NL:RVS:2017:2555, moet in het licht van het EU-Handvest worden beoordeeld of de inbreuk op de privacy is beperkt tot wat voor het behalen van het doel strikt noodzakelijk is. Met name moet worden beoordeeld of het doel waarvoor de persoonsgegevens worden verwerkt in redelijkheid niet op een andere, voor de bij de verwerking van persoonsgegevens betrokken personen minder nadelige wijze kan worden verwezenlijkt.

5.7.2. Artikel 5, eerste lid, aanhef en onder b, van de AVG bepaalt dat persoonsgegevens voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden moeten worden verzameld.

Op grond van artikel 172, eerste lid, van de Gemeentewet is de burgemeester belast met de handhaving van de openbare orde.

Op grond van artikel 151c, eerste lid, van de Gemeentewet kan de raad bij verordening de burgemeester de bevoegdheid verlenen om, indien dat in het belang van de handhaving van de openbare orde noodzakelijk is, te besluiten om voor een bepaalde duur camera's in te zetten ten behoeve van het toezicht op een openbare plaats als bedoeld in artikel 1 van de Wet openbare manifestaties en andere bij verordening aan te wijzen plaatsen die voor een ieder toegankelijk zijn.

In het Privacybeleid en -reglement gemeente Boxtel is over de inzet van camera's het volgende opgenomen:

(...)

5.7.3. Uit het genoemde beleid leidt de rechtbank af dat de gemeente Boxtel camera's kan inzetten, zoals bedoeld in artikel 151c van de Gemeentewet, om de veiligheid op straat te vergroten, maar dat zij dat nog niet doet. Kennelijk acht de gemeente de inzet van camera's, zoals hiervoor bedoeld, nog niet noodzakelijk voor de handhaving van de openbare orde door de burgemeester. Die noodzaak is er dan ook – zeker – niet als het gaat om de inzet van camera's door derden.

Er wordt dus niet voldaan aan de voorwaarde als bedoeld in artikel 6, eerste lid, aanhef en onder e, van de AVG. Ook anderszins is er geen grondslag in de AVG aan te wijzen voor de hier aan de orde zijnde verwerking. Dat betekent dat de burgemeester zelf niet rechtmatig handelt door de invorderingen – uitsluitend – op de stilstaande camerabeelden te baseren.

5.8. Zoals de Afdeling vaker heeft overwogen, is het gebruik van onrechtmatig verkregen bewijs in een bestuursrechtelijk geding alleen dan niet toegestaan als het bewijs is verkregen op een wijze die zozeer indruist tegen wat van een behoorlijk handelende overheid mag worden verwacht, dat dit gebruik onder alle omstandigheden ontoelaatbaar moet worden geacht (zie de uitspraak van 9 november 2022, ECLI:N-L:RVS:2022:3231, onder 6.1). De rechtbank is van oordeel dat daar in dit geval sprake van is. Uit wat hiervoor is geoordeeld volgt immers dat in dit geval op grond van de AVG niet alleen het ter beschikking stellen van de camerabeelden door de omwonende onrechtmatig is, maar ook de invordering zelf die uitsluitend op die camerabeelden is gebaseerd.

5.9. Gelet op het voorgaande komt de rechtbank tot de conclusie dat de burgemeester ten onrechte de stilstaande camerabeelden als bewijs heeft gebruikt voor de gestelde overtredingen van het muilkorfgebod op 1 en 7 mei 2022 en, bijgevolg, voor de daarop betrekking hebbende invorderingen van dwangsommen. Deze beroepsgrond van eiser slaagt."

4. Toetsingskader bij verzoek herroeping dwangsom- en invorderingsbesluiten. Evidentie criterium.

[ABRvS 20 september 2023, ECLI:NL:RVS:2023:3547](#)

De volgens appellante gewijzigde argumentatie van college in BOB is geen nieuw feit of nieuwe omstandigheid ex artikel 4:6 lid 2 Awb. Niet evident onredelijk om besluiten niet te herzien.

“5. [appellante] betoogt dat de rechtbank niet heeft onderkend dat er sprake is van een nieuw feit omdat het college in zijn besluit van 21 april 2022 de aanwezigheid van vastgekoppelde leidingen voor nutsvoorzieningen niet meer doorslaggevend acht om het chalet als “bouwwerk” aan te kunnen merken. Het chalet is volgens [appellante] niet aan te merken als bouwwerk wanneer het chalet niet meer door leidingen met de grond is verbonden. Volgens [appellante] ging het college daar ook van uit in het besluit van 12 januari 2022. In het advies van de bezwaarschriftencommissie over het invorderingsbesluit, dat het college heeft overgenomen, staat onder meer dat voor wat betreft de beoordeling of sprake is van een bouwwerk geen (doorslaggevende) betekenis is toegekend aan het al dan niet aangesloten zijn van nutsvoorzieningen, omdat het chalet verbonden is met de grond middels stapels betonstenen en rubberen banden. Het college is volgens [appellante] dus van standpunt gewijzigd, door te stellen dat de aanwezigheid van riool-, gas-, water- en elektra-leidingen niet meer als grondslag voor handhaving dient. Het college heeft op 21 april 2022 pas besloten dat het niet juist is om een omgevingsvergunning voor de activiteit bouwen te laten afhangen van het

feit of een leiding al dan niet daadwerkelijk is los- of vastgekoppeld.

5.1. Artikel 4:6 van de Awb luidt:

“1. Indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan, is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden.

2. Wanneer geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden worden vermeld, kan het bestuursorgaan zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking.”

5.2. De Afdeling is van oordeel dat de rechtbank terecht heeft geoordeeld dat de volgens [appellante] gewijzigde argumentatie van het college in het besluit van 21 april 2022 geen nieuw feit of nieuwe omstandigheid in de zin van artikel 4:6, tweede lid, van de Awb is. In het advies van de bezwaarschriftencommissie over het dwangsombesluit, dat is overgenomen in het besluit op bezwaar van het college van 31 december 2020, staat over de beoordeling of sprake is van een bouwwerk: “niet alleen dient te worden gekeken op welke wijze het object met de grond is verbonden, maar moet ook worden gekeken naar de aard en hoedanigheid van het object en het gebruik dat ervan

wordt gemaakt.” Dat in het besluit van 21 april 2022 staat dat niet doorslaggevend is of het chalet is aangesloten op nutsvoorzieningen, is naar het oordeel van de Afdeling dus niet nieuw. In het overgenomen advies van de bezwaarschriftencommissie bij het besluit op bezwaar van 15 juni 2021 staat ook “Voor het plaatsgebonden karakter wijst de commissie onder meer op de aangebrachte nutsvoorzieningen en het feit dat bezwaarde heeft aangegeven dat het chalet bedoeld is om ter plekke te gaan functioneren als te verhuren recreatief nachtverblijf.” Uit de woorden onder meer blijkt dat het al dan niet aangesloten zijn op nutsvoorzieningen voor het college niet doorslaggevend was. Anders dan [appellante] stelt blijkt uit het invorderingsbesluit van 12 januari 2022 niet dat voor het college de aansluiting op de nutsvoorzieningen wel doorslaggevend was. In dat besluit staat dat het feit dat het

chalet direct steun vindt op de grond en bedoeld is om ter plaatse te functioneren voldoende is om het chalet aan te blijven merken als bouwwerk.

De Afdeling ziet net als de rechtbank in wat [appellante] heeft aangevoerd geen aanleiding voor het oordeel dat het evident onredelijk is om de besluiten niet te herzien. Voor zover [appellante] aanvoert dat dat wel evident onredelijk is omdat zij schade heeft geleden omdat zij het chalet niet kon verhuren en zij kosten heeft gemaakt voor de procedures overweegt de Afdeling als volgt. [appellante] heeft ook om vergoeding van de schade, wat daar ook van zij, verzocht in de procedure over de invorderingsbesluiten, en daar wordt in die procedure over besloten. De Afdeling volgt [appellante] alleen daarom al niet in haar betoog dat het niet herzien van de besluiten gelet op de schade die zij heeft geleden evident onredelijk is.”

5. Exploitatievergunningen voor coffeeshops kunnen tijdelijk worden verleend.

[ABRvS 13 september 2023, ECLI:NL:RVS:2023:3482](#)

De rechtbank Limburg oordeelde eerder (ECLI:NL:RBLIM:2021:2746) dat de burgemeester van Roermond de duur van exploitatievergunningen voor twee coffeeshops – Sky en Skunk – niet mocht beperken tot vijf jaar, maar had moeten verlenen voor onbepaalde duur. De redenering van de rechtbank was dat de verkoop van softdrugs niet kan worden vergund omdat dit wettelijk is verboden. Daarentegen worden met een exploitatievergunning legale horeca-activiteiten vergund. Voor horecabedrijven geldt geen maximumstelsel. De burgemeester had daarom deze vergunningen niet als “schaarse vergunning” mogen aanmerken en om die reden voor beperkte duur mogen verlenen, aldus de rechtbank.

Ten onrecht, volgens de Afdeling! De burgemeester mag exploitatievergunningen (voor coffeeshops) tijdelijk verlenen om de openbare orde en het woon- en leefklimaat te beschermen. De Afdeling verduidelijkt wel dat de burgemeester de duur van exploitatievergunningen alleen mag beperken om een “dwingende reden van algemeen belang”. Dat is i.c. volgens de Afdeling het geval, omdat - als gezegd - de duur is beperkt met het doel om de openbare orde en het woon- en leefklimaat te beschermen. De beperking van de duur moet daarnaast “evenredig” en “geschikt” zijn om het doel te bereiken dat ermee is gediend. Ook dat is volgens de Afdeling het geval. Verder bepaalt de Afdeling dat de geldigheidsduur van gedoogverklaringen mag aansluiten op de duur van de exploitatievergunningen. De uitspraak betekent dat de coffeeshops Sky en Skunk weer beschikken over een tijdelijke vergunning voor vijf jaar en niet voor onbepaalde duur.

“Oordeel van de Afdeling

- Exploitatievergunning

8. De exploitatievergunningen zijn verleend op grond van artikel 2:28 van de APV. In het derde lid van dat artikel is bepaald: “In afwijking van artikel 1:8 kan de burgemeester de vergunning geheel of gedeeltelijk weigeren, indien naar zijn oordeel moet worden aangenomen dat de woon- en leefsituatie

in de omgeving van het horecabedrijf of de openbare orde op ontoelaatbare wijze nadelig wordt beïnvloed.”

In het vierde lid van dat artikel is bepaald: “Bij de toepassing van de in het derde lid genoemde weigeringsgrond houdt de burgemeester rekening met het karakter van de straat en de wijk, waarin het horecabedrijf is gelegen of zal zijn gelegen, de aard van het horecabedrijf en de spanning, waaraan het woonmilieu ter plaatse reeds blootstaat of

bloot zal komen te staan door de exploitatie.”

In de Beleidsregel, waarop de burgemeester in de besluiten is vooruitgelopen, is uitgewerkt hoe het derde en vierde lid van artikel 2:28 van de APV worden toegepast in het geval dat het horecabedrijf een inrichting betreft waarin onder meer softdrugs worden verkocht.

8.1. Anders dan de rechtbank is de Afdeling van oordeel dat artikel 3 van de Opiumwet niet in de weg staat aan de wijze waarop in de Beleidsregel invulling is gegeven aan de in het derde en vierde lid van artikel 2:28 van de APV aan de burgemeester gegeven bevoegdheid. Met een exploitatievergunning wordt het recht verleend om een horecabedrijf te exploiteren. Daarbij kan op grond van overwegingen van openbare orde en woon- en leefklimaat rekening worden gehouden met de aard van het horecabedrijf, ook als dit een coffeeshop is. In beleidsregels mag de uitoefening van de bevoegdheid tot het verlenen van een exploitatievergunning, ook als die voor een coffeeshop wordt verleend, worden geconcretiseerd.

8.2. Uit het hiervoor overwogene volgt dat de burgemeester bevoegd is om beleidsregels vast te stellen voor de verlening van exploitatievergunningen voor inrichtingen waarvan bekend is dat daarin onder meer softdrugs worden verkocht. Die bevoegdheid ziet ook op beleidsregels ter maximering van het aantal coffeeshops in de gemeente. Dit is verenigbaar met de uitspraak van de Afdeling van 29 juni 2011, ECLI:NL:RVS:2011:BQ9684 (Josemans), waarin onder 2.12.2 wordt overwogen: “Ten slotte laat het oordeel dat artikel 3 van de Opiumwet in de weg staat aan regulering van de verkoop van softdrugs bij gemeen-

telijke autonome verordening en daarop gebaseerde besluitvorming, een bevoegdheid om aan een inrichting waarin onder meer softdrugs worden verkocht een exploitatievergunning te verlenen onverlet, zolang deze niet wordt verleend voor de verkoop van softdrugs.” De Afdeling wijst verder op haar uitspraken van 29 december 2016, ECLI:NL:RVS:2016:3461, en van 19 december 2018, ECLI:NL:RVS:2018:4158. Beide uitspraken hebben betrekking op de verlening van exploitatievergunningen voor coffeeshops door de burgemeester van Utrecht, die bij deze verlening specifiek beleid voor coffeeshops toepast.

- Beperking exploitatievergunning tot vijf jaar

8.3. De beide exploitatievergunningen zijn verleend voor horecabedrijven waarvan bekend is dat daarin softdrugs worden verkocht en dat deze verkoop wordt gedoogd, maar houden dus niet de toestemming in voor de verkoop van softdrugs. Op een exploitatievergunning voor een horecabedrijf is de Dienstenrichtlijn van toepassing, die is geïmplementeerd in de Dienstenwet. Artikel 33, eerste lid, van de Dienstenwet luidt: “1. Een bevoegde instantie beperkt een vergunning die zij al dan niet voor onbepaalde tijd kan verlenen niet in geldigheidsduur, tenzij:

- die geldigheidsduur automatisch wordt verlengd,
- het aantal beschikbare vergunningen beperkt is door een dwingende reden van algemeen belang, of
- een beperkte duur gerechtvaardigd is om een dwingende reden van algemeen belang.” Een dwingende reden van algemeen belang omvat, zoals erkend is in de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie,

onder meer de openbare orde, aldus punt 40 van de preambule van de Dienstenrichtlijn. Artikel 33, eerste lid, van de Dienstenwet moet in dat licht worden uitgelegd.

8.4. Anders dan de rechtbank is de Afdeling van oordeel dat de besluitvorming ervan blijkt geeft dat de burgemeester de beperking van de duur van de exploitatievergunningen in voorschrift 1 heeft neergelegd ter bescherming van de openbare orde en het woon- en leefklimaat. Zo staat in de vergunning: “Omdat overlast in de buurt van de coffeeshops nog steeds een aandachtspunt is heb ik opnieuw aanvullende voorschriften aan de vergunning verbonden die tot doel hebben om de overlast die de bezoekers veroorzaken, in allerlei uitingsvormen, te voorkomen.” En: “overwegende dat het met het oog op de handhaving van de openbare orde en ter bescherming van het woon- en leefklimaat in de omgeving van voornoemd horecabedrijf, noodzakelijk is om aan de te verlenen vergunning voorschriften en beperkingen te verbinden”.

Door deze beperking van de duur van de exploitatievergunningen heeft de burgemeester een vast toetsingsmoment om te beoordelen of een vergunning opnieuw verleend zal worden, of dat - gelet op het belang van de openbare orde - een vergunningverlening niet langer wenselijk is. Ook kan hij dan opnieuw een Bibob-toets uitvoeren. De beperking wordt gerechtvaardigd door een dwingende reden van algemeen belang. De beperking van de duur van de vergunning is evenredig met die reden van algemeen belang. De beperking is bovendien geschikt om het nagestreefde doel te bereiken en gaat niet verder dan nodig is om dat doel te bereiken.

Daarmee is voldaan aan artikel 33, eerste

lid, aanhef en onder c, van de Dienstenwet. Reeds hierom kon de burgemeester de exploitatievergunningen voor bepaalde tijd verlenen.

Voorts overweegt de Afdeling het volgende. Hoewel de Beleidsregel op het moment van de besluitvorming door de burgemeester nog niet in werking was getreden, gold ook toen reeds de regel dat er maximaal twee exploitatievergunningen worden verleend aan horecabedrijven waarin onder meer softdrugs worden verkocht. Dit volgt uit het besluit van de gemeenteraad van Roermond van 11 november 1997. Zoals de burgemeester in de stukken uiteen heeft gezet, en op de zitting heeft toegelicht, is dit aantal van twee ingegeven door de behoefte om het risico van straathandel met de daarmee samenhangende criminaliteit te minimaliseren. Ook in de Beleidsregel waarop de burgemeester in de besluiten is vooruitgelopen, is de beperking van het aantal coffeeshops ingegeven door de behoefte om de openbare orde, de openbare veiligheid en de volksgezondheid te waarborgen. Hieruit volgt naar het oordeel van de Afdeling dat de vergunningplicht voor horecabedrijven waarin onder meer softdrugs worden verkocht en de in dat verband gestelde beleidsregels - waaronder die waarin een maximumaantal coffeeshops in de gemeente is bepaald - zijn opgenomen om de specifieke overlast van een coffeeshop te beperken.

Dit betekent dat het aantal beschikbare exploitatievergunningen beperkt is op grond van een dwingende reden van algemeen belang. De beperking tot dit aantal beschikbare vergunningen is evenredig met die reden van algemeen belang. De beperking is ook geschikt om het nagestreefde doel te berei-

ken en gaat niet verder dan nodig is om dat doel te bereiken.

Daarmee is voldaan aan artikel 33, eerste lid, aanhef en onder b, van de Dienstenwet. Ook daarom kon de burgemeester de exploitatievergunningen voor bepaalde tijd verlenen.

Gedoogverklaring

9. In dit geval zijn er geen aparte gedoogverklaringen. De Afdeling volgt het standpunt van de burgemeester dat tegelijk met de exploitatievergunningen impliciet gedoogverklaringen zijn verstrekt. In de uitspraak van heden, ECLI:NL:RVS:2023:3431, is geoordeeld dat een gedoogverklaring voor een coffeeshop voor wat betreft bezwaar en beroep met een besluit gelijk te stellen is. Dit betekent dat tegen de impliciet verstrekte gedoogverklaringen, anders dan de rechtbank oordeelde, rechtsmiddelen openstonden.

Doordat de gedoogverklaringen aan de exploitatievergunningen zijn verbonden, hebben deze dezelfde geldigheidsduur. De looptijd van de gedoogverklaringen komt dus overeen met de blijkens het voorgaande gerechtvaardigd te achten beperkte looptijd van de exploitatievergunningen voor de horeca-inrichtingen waarin de verkoop van

softdrugs wordt gedoogd. De Afdeling vindt de aansluiting in werkingsduur van de gedoogverklaringen op de exploitatievergunningen voor de onderhavige inrichtingen een logische keuze die rechtens toelaatbaar is. Nader voorschrift 3.1.2

10. De burgemeester betoogt dat de rechtbank ten onrechte het nadere voorschrift 3.1.2 heeft herroepen. Bekend is dat rijen wachtende mensen overlast veroorzaken. Het voorschrift, dat ook in de eerdere vergunningen is opgenomen, dient ertoe dat de exploitant, als verantwoordelijke, overlast die verband houdt met de exploitatie voorkomt. Hij mocht dan ook dit nadere voorschrift aan de vergunningen verbinden, aldus de burgemeester.

10.1. Dit betoog slaagt niet. De burgemeester heeft in zijn hogerberoepschrift, net als op de zitting bij de rechtbank, niet kunnen toelichten waarom het wachten zelf hinderlijk is, ongeacht het gedrag van de wachtende mensen. De overige nadere voorschriften bieden voldoende waarborgen dat wordt opgetreden tegen gedrag dat tot overlast leidt. De Afdeling volgt dan ook het oordeel van de rechtbank dat dit nadere voorschrift geen zelfstandig doel dient.”

6. Tegen een gedoogverklaring voor een coffeeshop is voortaan bezwaar en beroep mogelijk.

[*ABRvS 13 september 2023, ECLI:NL:RVS:2023:3431*](#)

De Afdeling ziet aanleiding om haar rechtspraak voor coffeeshops bij te stellen. Voor coffeeshops wordt de lijn dat een gedoogverklaring voor de verkoop van softdrugs (inclusief de voorwaarden), een weigering van een gedoogverklaring en een intrekking van een gedoogverklaring voor de toepassing van de wettelijke regels over bezwaar en beroep zowel voor derden als voor de overtreder met een besluit worden gelijkgesteld. Enerzijds wordt vastgehouden aan het uitgangspunt dat het exploiteren van een coffeeshop illegaal is, terwijl anderzijds feitelijk wél van overheidswege regulering plaatsvindt die onder omstandigheden verkoop van softdrugs mogelijk maakt. Volgens de Afdeling is het onder die omstandigheden onevenredig bezwarend om van een exploitant te verlangen dat hij voor beoordeling van de vraag of en onder welke voorwaarden zijn coffeeshop wordt gedoogd, is aangewezen op de voor hem risicovolle weg van het uitlokken van een handhavingsbesluit. Voor derden is de weg van een handhavingsverzoek en het aanwenden van rechtsmiddelen tegen het afwijzen daarvan of het uitblijven van een reactie daarop niet onevenredig bezwarend. De Afdeling vindt het echter niet wenselijk om voor de mogelijkheid van rechtsbescherming onderscheid te maken tussen de verschillende rechtzoekenden.

“Rechtsvraag

3. In geschil is of de rechtbank terecht heeft geoordeeld dat de burgemeester terecht het bezwaar niet-ontvankelijk heeft verklaard omdat de brief van 17 januari 2020 geen besluit zou zijn en ook niet daarmee kan worden gelijk gesteld.

Toetsingskader

4. De volgende bepalingen zijn voor deze zaak van belang.
Artikel 1:3 Awb luidt:

1. Onder besluit wordt verstaan: een schriftelijke beslissing van een bestuursorgaan, inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling.
2. Onder beschikking wordt verstaan: een besluit dat niet van algemene strekking is, met inbegrip van de afwijzing van een aanvraag daarvan.
(...)
Artikel 6:2 Awb luidt:
Voor de toepassing van wettelijke voorschriften over bezwaar en beroep worden met een besluit gelijkgesteld:
 - a. de schriftelijke weigering een besluit

te nemen, en

b. het niet tijdig nemen van een besluit.

Artikel 7:1 Awb luidt:

Degene aan wie het recht is toegekend beroep bij een bestuursrechter in te stellen, dient alvorens beroep in te stellen bezwaar te maken (...)

Artikel 8:1 Awb luidt:

Een belanghebbende kan tegen een besluit beroep instellen bij de bestuursrechter.

5. In de uitspraak van 24 april 2019, ECLI:NL:RVS:2019:1356, heeft de Afdeling geoordeeld dat de gedoogbeslissing, de weigering een gedoogbeslissing te nemen en de intrekking van een gedoogbeslissing, op een enkele uitzondering na, geen besluiten in de zin van de Awb zijn en daarmee ook niet moeten worden gelijkgesteld. Daartegen kunnen dan ook geen bestuursrechtelijke rechtsmiddelen worden aangewend. Voor deze lijn is gekozen om meer duidelijkheid te scheppen in de tot die tijd bestaande complexiteit in de rechtspraak en om verdere juridisering van het gedogen te voorkomen. In de uitspraak is toegelicht hoe via verschillende wegen wel een oordeel van de bestuursrechter kan worden verkregen over het al dan niet handhavend optreden, en dus het gedogen, door een bestuursorgaan. Een derde-belanghebbende kan opkomen tegen een sanctiebesluit dat hem niet ver genoeg gaat of, als er geen sanctiebesluit is, het bestuur om handhaving vragen en tegen een (afwijzende) beslissing op dat verzoek of het uitblijven van een reactie op dat verzoek rechtsmiddelen aanwenden. Degene die wil dat zijn handelen wordt gedoogd kan rechtsmiddelen aanwenden tegen een sanctiebesluit dat hij kan uitlokken door de overtreding te begaan. Een andere

weg is het indienen van een aanvraag voor een vergunning of andere toestemming die op grond van de toepasselijke regelgeving is vereist en het vervolgens aanwenden van een rechtsmiddel tegen de beslissing op de aanvraag. Ook de derde-belanghebbende kan tegen deze beslissing rechtsmiddelen aanwenden. In de geschetste gevallen is steeds sprake van een besluit in de zin van artikel 1:3, eerste en tweede lid, Awb respectievelijk het niet tijdig nemen van een besluit, dat op grond van artikel 6:2, onder b, Awb voor de toepassing van de wettelijke voorschriften over bezwaar en beroep met een besluit is gelijk te stellen. Daarnaast is in de uitspraak van 24 april 2019 gewezen op de - algemene - lijn in de rechtspraak waarin in uitzonderlijke situaties een rechtsoordeel omwille van de rechtsbescherming met een besluit wordt gelijkgesteld.

6. De Afdeling heeft voor het maken van een uitzondering op de gekozen benadering alleen ruimte aanwezig geacht in zeer uitzonderlijke gevallen, waarbij genoemd wordt het geval waarop de uitspraak van de Afdeling van 9 maart 2011, ECLI:NL:RVS:2011:BP7160, betrekking had. Daarin werd de intrekking van de gedoogbeslissing om redenen van rechtsbescherming met een besluit gelijkgesteld omdat de betrokkene door een voorwaardelijke schorsing van zijn voorlopige hechtenis een groter risico op vrijheidsontneming liep als hij een handhavingsbesluit zou moeten uitlokken.

Gedoogverklaringen voor coffeeshops

7. De Afdeling ziet aanleiding om haar rechtspraak voor coffeeshops bij te stellen. Voor coffeeshops wordt de lijn dat een

gedoogverklaring voor de verkoop van softdrugs (inclusief de voorwaarden), een weigering van een gedoogverklaring en een intrekking van een gedoogverklaring voor de toepassing van de wettelijke regels over bezwaar en beroep zowel voor derden als voor de overtreder met een besluit worden gelijkgesteld. Ter toelichting daarop het volgende.

De exploitant van een coffeeshop kan geen vergunning aanvragen voor de verkoop van softdrugs, omdat de verkoop volgens de Opiumwet verboden is. Gemeenten kunnen de verkoop van softdrugs als zodanig op grond van de Opiumwet ook niet reguleren. Het gevolg daarvan is dat volgens de lijn van de uitspraak van 24 april 2019 de exploitant van een coffeeshop alleen een oordeel van de bestuursrechter kan krijgen over de vraag of zijn coffeeshop al dan niet moet worden gedoogd of welke voorwaarden er aan het gedogen mogen worden gesteld, door activiteiten in strijd met de Opiumwet te verrichten en af te wachten of het bestuur een sanctiebesluit neemt waartegen vervolgens rechtsmiddelen kunnen worden aangewend. Appellant heeft in zijn hoger beroep terecht aandacht gevraagd voor de bijzondere positie van coffeeshops die eruit bestaat dat er met de Aanwijzing Opiumwet landelijk beleid is geformuleerd met voorwaarden waaronder strafrechtelijke vervolging vanwege het handelen in strijd met de Opiumwet bij coffeeshops achterwege blijft. Onder 3.4 van die Aanwijzing staat dat tegen een coffeeshop die op grond van een door de gemeente afgegeven vergunning, beschikking of verklaring wordt gedoogd en de zogenaamde AHOJGI-criteria naleeft niet strafrechtelijk zal worden opgetreden we-

gens de verkoop van softdrugs. De achterliggende gedachte daarvan is te voorkomen dat de cannabisgebruiker in aanraking komt met drugs met een groter gezondheidsrisico. Aldus wordt enerzijds vastgehouden aan het uitgangspunt dat het exploiteren van een coffeeshop illegaal is, terwijl anderzijds feitelijk wél van overheidswege regulering plaatsvindt die onder omstandigheden verkoop van softdrugs mogelijk maakt. Naar het oordeel van de Afdeling is het onder die omstandigheden onevenredig bezwarend om van een exploitant te verlangen dat hij voor beoordeling van de vraag of en onder welke voorwaarden zijn coffeeshop wordt gedoogd, is aangewezen op de voor hem risicovolle weg van het uitlokken van een handhavingsbesluit.

Verdedigd zou kunnen worden dat voor derden de weg van een handhavingsverzoek en het aanwenden van rechtsmiddelen tegen het afwijzen daarvan of het uitblijven van een reactie daarop niet onevenredig bezwarend is. Gelet op de positie die de gedoogverklaring voor een coffeeshop inneemt in de hiervoor geschetste wijze van regulering van coffeeshops vindt de Afdeling het echter niet wenselijk om voor de mogelijkheid van rechtsbescherming onderscheid te maken tussen de verschillende rechtszoekenden. Daarmee wordt ook voorkomen dat de rechtsbescherming tegen gedoogbesluiten voor coffeeshops weer gecompliceerd zou worden.

8. Dat bij de wél voor bezwaar en beroep vatbare beslissing om al dan niet een exploitatievergunning voor een horecabedrijf te verlenen op grond van een gemeentelijke

verordening in verband met de gevolgen voor de openbare orde en het woon- en leefklimaat rekening kan worden gehouden met de aard van het horecabedrijf, doet aan het voorafgaande niet af. Gemeenten zijn immers niet verplicht om de verkoop van softdrugs via exploitatievergunningen te reguleren. De bestaande rechtsbescherming tegen exploitatievergunningen kan het ervaren tekort in de rechtsbescherming tegen

gedoogbeslissingen in het kader van de Opiumwet dus niet volledig opvangen.

9. Het voorgaande brengt mee dat de rechtbank de brief van 17 januari 2020 ten onrechte niet gelijk heeft gesteld met een besluit. De burgemeester heeft het bezwaar tegen deze brief daarom ten onrechte niet-ontvankelijk verklaard.

7. Wet Bibob, geen ruimte voor verbinden voorschriften bij ernstig gevaar? Slip of the pen?

[ABRvS 13 september 2023, ECLI:NL:RVS:2023:3480](#)

Artikel 3, zevende lid, van de Wet Bibob bepaalt dat, voor zover blijkt dat geen sprake is van ernstig gevaar als bedoeld in het eerste lid, het bestuursorgaan bij mindere mate van gevaar aan de beschikking voorschriften kan verbinden. Omdat uit het voorgaande blijkt dat sprake is van ernstig gevaar, is de burgemeester niet bevoegd om voorschriften te verbinden aan de vergunningen. Strookt niet met wettekst sinds 1 augustus 2020 (Eerste Tranche). Daarin staat “Het bestuursorgaan heeft eenzelfde bevoegdheid – tot het verbinden van voorschriften (toevoeging mijnerzijds; FP) – indien sprake is van een ernstig gevaar waarbij de ernst van de strafbare feiten weigering of intrekking van de beschikking niet rechtvaardigt.

“Is de intrekking en weigering van de vergunningen evenredig met de mate van het gevaar?

8. Artikel 3, vijfde lid, aanhef en onder a, van de Wet Bibob bepaalt dat de weigering dan wel de intrekking van een vergunning slechts plaatsvindt als die evenredig is met de mate van het gevaar.

8.1. De burgemeester mocht tot weigering van de DHW-vergunning en aanwezigheidsvergunning voor respectievelijk De Bruine Boon en Oma Rietje en intrekking van de DHW-vergunning van Oma Rietje overgaan. Gelet op de grootte van de vermoedelijk verkregen voordelen, heeft de burgemeester het belang van het voorkomen dat met de vergunningen uit gepleegde strafbare feiten verkregen, op geld waardeerbare voordelen worden benut zwaarder mogen laten wegen dan het belang van De GrootMeister om de vergunningen te verkrijgen dan wel te behouden.

8.2. Het betoog slaagt niet.

Voorschriften aan de vergunning

9. Artikel 3, zevende lid, van de Wet Bibob bepaalt dat, voor zover blijkt dat geen sprake is van ernstig gevaar als bedoeld in het eerste lid, het bestuursorgaan bij mindere mate van gevaar aan de beschikking voorschriften kan verbinden. Omdat uit het voorgaande blijkt dat sprake is van ernstig gevaar, is de burgemeester niet bevoegd om voorschriften te verbinden aan de vergunningen. De Afdeling komt daarom niet toe aan het betoog van De GrootMeister op dit punt. Vergelijk daarvoor ook de uitspraak van de Afdeling van 31 maart 2021, ECLI:NL:RVS:2021:661.

9.1. Het betoog slaagt niet.

[...]

BIJLAGE

Wet Bibob

Artikel 3

[...]

7. Voorzover blijkt dat geen sprake is van ernstig gevaar als bedoeld in het eerste lid, kan het bestuursorgaan bij mindere mate van gevaar aan de beschikking voorschriften verbinden. Deze voorschriften zijn gericht op het wegnemen of beperken van dergelijk

gevaar. Het bestuursorgaan heeft eenzelfde bevoegdheid indien sprake is van een ernstig gevaar waarbij de ernst van de strafbare feiten weigering of intrekking van de beschikking niet rechtvaardigt. Het bestuursorgaan kan een op grond van deze bepaling gegeven voorschrift wijzigen. Indien niet wordt voldaan aan een op grond van deze bepaling gegeven voorschrift, kan het bestuursorgaan de beschikking intrekken.”

PLATFORM

HANDHAVING EN TOEZICHT IN DE FYSIEKE LEEFOMGEVING

Als lid van dit nieuwe landelijke platform is jouw organisatie voor **€ 699,-** per jaar verzekerd van exclusieve toegang tot actuele kennis, innovatie en intervisie op het vlak van handhaving en toezicht.

Chantal van Mil
024 - 382 83 12
c.van.mil@hekkelman.nl

PLATFORMLEDEN KRIJGEN EXCLUSIEVE TOEGANG TOT:

Vier keer per jaar webinar 'Kwartaalupdate handhaving en toezicht'

Chantal organiseert **4 keer** per jaar een webinar over de belangrijkste ontwikkelingen in de rechtspraak op het gebied van handhaving en toezicht. Met ruimte om vooraf casussen in te brengen en tijdens het webinar vragen te stellen.

Een jaarlijkse fysieke bijeenkomst

Jaarlijks verzorgt Chantal een **verdiepende studiebijeenkomst** over een specifiek thema in het vakgebied handhaving en toezicht. Toegesplitst op de actualiteit, zoals bijvoorbeeld handhaving onder de Omgevingswet.

De besloten LinkedIn groep

Via een besloten groep houdt Chantal je **wekelijks** op de hoogte van recente rechtspraak, geeft ze updates over haar promotieonderzoek met als onderwerp het evenredigheidsbeginsel en beantwoordt vragen. Daarnaast kunnen vakgenoten met elkaar de discussie aangaan.

Nieuwe publicaties & blogs

Als eerste ontvang je de nieuwste publicaties en blogs van Chantal over handhaving en toezicht direct in je mailbox.

Een maandelijkse nieuwsbrief

Chantal stuurt je **iedere maand** een nieuwsbrief met de belangrijkste uitspraken en tips voor de praktijk.

MEER INFORMATIE OF DIRECT AANMELDEN?
PLATFORMHANDHAVINGENTOEZICHT@HEKKELMAN.NL